

Překlad pohádky

Nechal se odvézt do dvora svého otce, aby se v klidu uzdravil, ale neštěstí, které se mu přihodilo, v něm vyvolalo tak prudkou nenávist vůči Šikulce, že na vyléčení zdaleka nemyslel tolik jako na svou pomstu.

Princezna oproti tomu prožívala docela smutné chvíle. Sláva jí stála tisíckrát víc než život a potupná slabost jejích sester ji přiváděla k zoufalství, kterému nemohla vládnout. Nicméně zdraví obou princezen chřadnoucí kvůli tomu hrůzně nedůstojnému začátku jejich manželství podrobilo Šikulčinu vytrvalost zkoušce. A Lišák, který už tehdy byl dost mazaný, se rozhodl, že se po svém prvním neúspěchu stane úplně tím nemazanějším na světě.

Stoka ani boule ho nermoutily tak, jako zlost z toho, že natrefil na někoho chytřejšího než byl on sám. Nebyl si jistý ani budoucností svých dvou manželství, a tak nemocné princezny začal lákat na stromy plné krásného ovoce, zasazené ve velkých bednách, které nechal nosit pod okna zámku. Nedbalka a Žvanilka, které se u oken často zdržovaly, si ovoce samozřejmě všimly a měly také velkou chuť ho ochutnat a dotíraly na Šikulku, aby v koši sjela dolů a ovoce sesbírala. Princeznina ochota byla dost velká na to, aby sestrám vyhověla, a tak sestoupila, a to krásné ovoce jim přinesla a ony ho pak s velkým potěšením společně snědly.

Nazítří se pod okny objevilo úplně jiné ovoce. Princezny na něj opět dostaly chuť a Šikulka v sobě znovu našla kus ze své laskavosti a sjela dolů, aby všechny ty krásné plody sesbírala. Dole už se ale schovávali Lišákoví kumpáni, kteří napoprvé promarnili svou šanci, nicméně tentokrát už byli pozornější. Čapli Šikulku a odnesli ji pryč přímo před očima jejích sester, které si při tom pohledu rvaly vlasy zoufalstvím.

Kumpáni se činili a odnesli Šikulku až do venkovského domečku, kam se princ uchýlil do té doby, než se plně uzdraví. Protože se nechal unést svou zlostí vůči princezně, řekl jí spoustu až moc krutých slov, ale ona vždy důstojně a rázně odpověděla, tak jako pravá hrdinka. Po několika dnech věznění se princ nakonec rozhodl Šikulku převézt na vrchol jedné vysokánské hory, kam za ní chvíli po jejím příjezdu sám dorazil. Na tomto místě jí řekl, že ji nechá zemřít takovým způsobem, který pomstí vše, co mu provedla. Po tom jí ten proradný princ s ukrutým výrazem ve tváři ukázal sud, na kterém byly zevnitř připevněny nože, břitvy a hřebíky a řekl jí, že aby ji potrestal tak, jak si zaslouží, nechá ji v tom sudu skutálet z vršku hory až dolů. Třebaže Šikulka nebyla Římanem, neděsila se takové popravky víc než Regulus, kterého v Římě kdysi zastihl podobný osud.

Naše mladá princezna si však zachovala vážnost a dokonce i chladnou hlavu. Lišák, místo aby obdivoval její odvalu, se znovu naštvál a přemýšlel, jak by mohl její smrt urychlit. Naklonil se nad sudem, který měl být prostředkem jeho pomsty, aby se ujistil, že je opravdu vystrojen všemi smrtícími nástroji. Šikulka sledovala svého mučitele, jak se soustředí, neztrácela čas a hbitě ho hodila do sudu, který pak sama rozkutálela ze svahu dolů, aniž by dala princovi možnost se vzpamatovat.

Hned potom se dala na útěk a princovi kumpáni, kterým se vůbec nelíbil ten krutý způsob, se kterým chtěl jejich pán zacházet s tak milou princeznou, se ji ani nesnažili zadržet. Navíc byli tak vyděšení z toho, co se právě Lišákovi stalo, že nemohli myslet na nic jiného než aby běželi zastavit ten hrozivě se řítící sud: ale jejich snaha nebyla ničemu platná. Sud se skutálel až dolů a prince z něj pak vytáhli pokrytého nekonečným množstvím ran.

Lišákova nehoda rozesmutnila jak krále Jelimána, tak prince Krasoně. Královský lid ale tímto neštěstím nebyl vůbec zasažen, Lišáka totiž všichni nenáviděli a nikdo nechápal, jak mladý král Jelimán, který měl jen ty nejvybranější způsoby a byl tak laskavý, mohl mít svého nejstaršího syna tak rád. Ale takový zkrátka Jelimán byl; až moc přimyká ke své rodině a Lišák mu vždy tak vychytrale projevoval přízeň, že velkorysý král mu jeho chování nikdy nemusel mít za zlé. Krasoně opravdu ranil pohled na bratrova zranění a dělal všechno pro to, aby se co nejrychleji zahojila; nicméně i přes všechnu vřelou snahu jeho okolí, Lišákovi se neulevilo, ba naopak. Jeho rány vypadaly čím dál víc zaníceněji a dlouho mu působily bolesti.

Poté, co Šikulka utekla do bezpečí, běžela zpět do zámku, ve kterém nechala sestry. Netrvalo ale dlouho a musela čelit dalšímu trápení. Obě princezny totiž zanedlouho přivedly na svět každá jednoho syna, a to Šikulku velice znepokojilo. Nicméně odvaha naší mladé princezny se před ničím nezastavovala. Chtěla se zbavit ostudy, která byla vržena na její sestry a rozhodla se proto ještě jednou sama vystavit nebezpečí, kterého si byla zcela vědoma.

Aby dosáhla toho, co zamýšlela, důkladně se připravila, neboť díky své opatrnosti myslela na všechno, co by se mohlo stát: převlékla se za muže, zavřela děti sester do beden, do kterých udělala jen malé dírký, aby děti mohly dýchat, nasedla na koně a odvezla tyto bedny společně s dalšími do hlavního města Jelimánova království, kde přebýval také Lišák.

Když tam přijela, uviděla, jakým způsobem se princ Krasoň snažil vypořádat s Lišákovými útrapami: nechal do města pozvat snad všechny evropské šarlatány. V těchto dobách totiž na tomto území pobývala spousta nezaměstnaných intrikánů bez nadání, kteří se vydávali za vážené pány, kterým byla z hůry dána schopnost vyléčit vše zlé.

Podívejte se znovu na místa s posunutým smyslem, celkově je Vaše verze velice pěkná, výborná čeština, rytmus souvětí..